

İKİ DOST

Ülkenin birinde iki dost varmış. Birbirlerini çok severlermiş. Aralarında ayrılık, gayrılık yokmuş. Birinin malı ötekinin sayılırmış.

Bu iki dosttan biri gece yarısı birden uyanmış. Doğruca giyinip dostunun konağına koşmuş. Hizmetçi ve uşakları tatlı uykularından uyandırmış. Dostu da yukardan duymuş onun geldiğini. Hemen kılıcını, kesesini kaptığı gibi inmiş aşağı.

“Hayır ola” demiş dostuna. “Sen kolay kolay uyandırmazdın. Para kaybettinse al şu para kesesini. Evini bastılarsa, işte kılıcım, haydi gidip haklarından gelelim.”

Öteki teşekkür edip gülümsemiş:

“Yok a canım.” demiş... “Benim için tasalanma... Hiçbir şeyim eksik değil. Yalnız rüyamda seni bir parça düşünceli gördüm. Sakın başı derte olmasın, diye koşup geldim. Uykundan kaldırdığım için kusuruma bakma.”

Bu iki dosttan hangisi daha dostmuş?... Düşünmeye değer doğrusu... İnsanın gerçek dostu olması ne güzel şey!....

(La Fontaine Masalları)

KELİME BİLGİMİZİ ARTIRALIM

Bilmediğimiz kelimeleri araştıralım. Aşağıda bunların bazılarının karşılıkları verilmiştir. Verilmeyenleri sözlükten bulup öğrenelim.

dost: Sevilen, güvenilen yakın arkadaş.

konak: Büyük ve gösterişli ev.

1- **kese:**

tasa:

2- Aşağıdaki kelimeleri ayrı ayrı cümlede kullanalım:

dost - kolay - düşünceli - gerçek.

3- Aşağıdaki cümlelerin boş yerlerine uygun olan kelimeleri yazalım.

- (sabah-akşam), (tavuk-koyun), (erken-erken)